

[Svend Haugaard.]

ner, dels i udvalget for egnsudviklingsloven, som også findes, dels i det faste uddannelsesudvalg for skolernes vedkommende og dels i det udvalg, som ministeren nævnte om regional befolknings- og erhvervsudvikling, hvor vi kan opsamle det sidste af det. Jeg ønsker altså ikke at belaste folketingets arbejdsgang med flere udvalg, men har i sinde at føre det så stærkt frem, som jeg kan, hvor det er muligt, og jeg takker i øvrigt for det tilsagn, der kom fra ministerens side.

Orla Møller: Med hensyn til lands- og regionplanlægningen kan jeg henvise til de bemærkninger, jeg gjorde i anledning af venstres to forslag til folketingsbeslutning, der er behandlet tidligere her i tinget.

Med hensyn til problemet omkring landsbyerne er jeg principielt og næsten i alle detaljer enig med den redegørelse, der lige er kommet fra boligministerens side.

Jeg vil ud over det gerne have lov til at sige et par ting. For det første er jeg klar over, at vi står over for et problem, der visse steder er direkte smerteligt. Det berører de fleste af os, når vi ved møder rundt omkring i landet kommer til at stå i situationer, hvor problemerne bliver lagt frem for os, for det er da klart, at de steder i de landsbyer, hvor man næsten føler grundlaget, det normale grundlag, det tilvante grundlag for arbejde og familieliv svinde væk under sig, dér står man i en situation, hvor man er nødt til, jeg var lige ved at sige næsten at skribe, sådan som hr. Svend Haugaard har gjort det i dag. Men det er ikke nok at begrave en udvikling, og det er ikke nok at fastslå, hvor fortrinligt et miljø landsbymiljøet har været og også nogle steder er endnu. Jeg tillader mig at sige det med den baggrund, som én har, der er født og opvokset i et landsbymiljø og kender et sådant miljø fra alle dets gode sider, men som altså også kender de vanskeligheder, der er i et landsbymiljø, så snart det drejer sig om uddannelse og for øvrigt også adskillige andre ting.

Jeg forstår den store vanskelighed, der er opstået i nogle af vore landsbysamfund, men jeg har lyst til at føje til, at jeg har mindre ondt af de mennesker, som beklager sig over, at de ikke kan få lejlighed til at

købe en billig byggegrund ude i landsbyområderne. Det er en sag for sig. Jeg forstår alt, hvad hr. Svend Haugaard har sagt om dette med jord under neglene — derfor er det også hårdt for mig at være i folketingsalen i dag fremfor at være i min have — men bortset fra denne specielle trang, som mange mennesker kan have, så må man ikke lade sig forlede til at tro, at man kan løse problemet omkring landsbyen bare ved at lade nogle andre mennesker flytte til landsbyen. Jeg tror, det er helt rigtigt, hvad boligministeren har gjort opmærksom på, at i realiteten fører det jo bare med sig, at man skaber et parcelhusmiljø et andet sted. Det er en meget væsentlig ting at få slået fast i denne forbindelse.

Jeg forstår godt den heroiske vilje, hr. Svend Haugaard har til at gøre noget ved dette her, men det bliver temmelig vanskeligt at komme i gang med det, for der kom nemlig en indrømmelse af, at lokalt har de folkevalgte, det gælder både i kommuner og i amtskommuner, en anden indstilling. Jeg ved ikke, om man direkte kunne sige, at man har taget konsekvensen i de lokale råd af den udvikling, der arbejdskraftmæssigt og på anden måde er sket, og at man derfor forsøger, også af hensyn til økonomien i planlægningen, i opbygningen af samfundene, at tage nogle hensyn ind, der gør, at man er nødt til at koncentrere udviklingen.

Jeg kunne i den forbindelse have lyst til at sige, at det nytter jo ikke ret meget, at vi herinde i folketinget er hjertens enige i en trøsbekendelse om, at nu skal busserne til at køre i modsat retning, for principielt må det stadig væk være dem, der styrer på stedet, der finder ud af, i hvilken retning bussen skal køre. Jeg tror i øvrigt ikke, problemerne ville være løst med det.

Jeg erkender altså vanskelighederne for de nuværende beboere i vore landsbysamfund, i hvert fald i alle dem, der stagnerer, men jeg kan altså ikke se problemet om en tilvækst til disse byer løst ved en udflytning af de nærliggende og større bysamfund som andet end en problematik, der rækker langt ud over spørgsmålet om landsbysamfundenes fortsatte eksistens. Jeg ville være meget positivt indstillet over for at diskutere miljøproblemerne, men jeg må måske nok i den forbindelse gøre opmærksom på, at så er der områder i landet, der har betydelig mere